

ת"פ 3414/06/19 - מדינת ישראל ע"י נגד פלונית ע"י

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 3414-06-19 מדינת ישראל נ' פלונית

בפני בעניין:	כבוד השופטת רבקה גלט המאשימה נגד הנאשמת
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד פינקלס	
פלונית ע"י ב"כ עוה"ד בר עוז	

גזר דין

העבירות

1. הנאשמת, כבת 31 שנים, הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות אלימות.

על פי תיאור העובדות, ביום 18.3.18, בשעות הערב הגיע בן זוגה של הנאשמת (להלן: המתלונן) לביתם, ובמהלך וויכוח שהחל, היא זרקה עליו גליל נייר טואלט, הטיחה שני מכשירי שלט ברצפה וגרמה לשבירתם, נטלה את משקפיו של המתלונן שהיו על ראשו, השליכה גם אותם ושברה אותם. בהמשך, הכתה את המתלונן בידה, באשכיו. בגין מעשים אלה, הורשעה בעבירות של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), והיזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק.

על פי תיאור העובדות באישום השני, ביום 15.7.18 שהו הנאשמת והמתלונן בחדר במלון, כשהיא תחת השפעת אלכוהול, משתוללת וצועקת. בנם ס' בן ה-17 וחברו שהו יחד עמם. מששאל החבר מה קרה, דחפה אותו הנאשמת אל מחוץ לחדר, עקרה את הטלפון הנייח וזרקה אותו לעברו. הטלפון נשבר ונגרם נזק בשווי 20 ₪. בהמשך הנאשמת השליכה שלט רכוש המלון, הרטיבה מגבות במים, ושפכה וודקה ברחבי החדר. בגין מעשים אלה, הורשעה בעבירות תקיפה לפי סעיף 379 לחוק, והיזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק.

2. בין הצדדים לא גובשה הסכמה עונשית, אך הוסכם כי יינתן תסקיר. כמו כן, נמסר לבית המשפט כי תלוי נגד הנאשמת מאסר על תנאי בר הפעלה, וב"כ הנאשמת ביקש כי שרות המבחן יבחן את האפשרות להארכתו.

תסקירי שרות המבחן

3. בעניינה של הנאשמת ניתנו 4 תסקירים, שכן בית המשפט ניסה בכל דרך לגייסה לתהליך שיקומי הכולל

גמילה מאלכוהול, ולחלץ אותה ממצבה הירוד המסכן את שלומה.

4. התסקיר הראשון הוגש ביום 11.5.21, ובו נכתב כי הנאשמת זומנה לפגישה אך לא הגיעה, לא ענתה לשיחות טלפון מטעם שירות המבחן, וב"כ מסר כי ניתקה את הקשר עמו. במצב דברים זה, נכתב כי לא ניתן להגיש תסקיר.

5. לאחר דיון במעמד הנאשמת בו ביקשה הזדמנות נוספת להיפגש עם שירות המבחן, הוגש תסקיר שני ביום 3.2.22. הנאשמת מתוארת כבת העדה האתיופית, שעלתה לארץ בילדותה, כשהיא יתומה מאב. אחיה הגדול, שתפס את התפקיד ההורי נהג כלפיה באלימות קשה ביותר. הנאשמת נשואה, אם לארבעה ילדים בגילאים 1-10 שנים, הסובלת מהתמכרות לאלכוהול על פני שנים. נכתב כי בנערותה החלה בעיית ההתמכרות, ונעשו ניסיונות לשלבה במסגרות חוץ ביתיות לנערות בסיכון, אך מכולן ברחה בתוך זמן קצר, ושבה לשימוש אינטנסיבי באלכוהול. הנאשמת לא הצליחה מעולם לעבוד באופן סדיר. בחודשים האחרונים נפרדה מבן זוגה וניתקה את הקשר עמו ועם ילדיה. הנאשמת תיארה כי המתלון מהווה עבורה עוגן, הקשר הזוגי ביניהם טוב, וכיום הוא האפוסטרופוס היחיד לילדיהם, והמטפל היחיד בהם, בשל מצבה ההתמכרותי ואי תפקודה כאם. כמו כן, מסרה כי כשהיא שרויה בגילופין, היא נוטה להתפרצויות אלימות כלפי בן זוגה וכלפי רכוש. הנאשמת הביעה התנגדות להשתלב בטיפול וסיפורה על כשלונותיה הקודמים. לאחר המפגש ניתקה את הקשר. המתלון מסר לקצין המבחן כי במהלך השנים הנאשמת נוהגת כלפיו באלימות כשהוא מבטא חוסר שביעות רצון ממצבה. עד לאחרונה בחר להתגורר בנפרד ממנה, אך לפני מספר חודשים חל שיפור מסוים ועל כן הסכים לשוב ולהתגורר עמה והשניים נישאו מתוך תקווה שהדבר יגביר את המוטיבציה שלה להשתלב בטיפול, אך לאחרונה חלה הרעה, הנאשמת שבה להתרועע בחברה שולית, ומתגוררת ברחוב, ואין לו קשר עמה. הנאשמת לא הגיעה לבדיקות שתן בשירות המבחן ולא שיתפה במצבה בכנות. בסיכום נכתב כי קיים סיכון גבוה להישנות מעורבותה באלימות שתוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית, אך ייתכן שהליך טיפול אינטנסיבי יפחית את הסיכון. בהעדר כוחות ולנוכח ניתוק הקשר, הומלץ להטיל עונש מאסר בין כתלי הכלא אשר במסגרתו ייבחנו אפיקי שיקום.

6. בדיון ביום 14.3.22 חזרה הנאשמת וביקשה הזדמנות נוספת אצל שירות המבחן, הסבירה את קשייה והבטיחה כי הפעם הזאת, תשתדל לעמוד בדרישות שירות המבחן. נוכח מורכבות הנסיבות, נעתר לה בית המשפט. בהמשך לכך, הוגש תסקיר שלישי ביום 2.6.22. נכתב כי הנאשמת לא הגיעה לשתי פגישות שתואמו עמה, כשפעם אחת מסרה כי צרכה אלוהול ואינה מסוגלת להגיע, ופעם אחרת טענה כי נעצרה בעקבו קטטה. בפגישה שנערכה לבסוף, שיתפה כי היא מצויה במצב ירוד, צורכת אלוהול בכל שעות היום, מתרועעת בחברה שולית, ונתונה למצבי ניצול מצד גברים בשל תלותה באלכוהול. הנאשמת ביטאה רצון לחזור לאישפוזית, ובהמשך לפגישה ביצעה סדרת בדיקות והיתה ברשימת המתנה לקליטה. במקביל, נמסר לשירות המבחן מפי המתלון כי בעקבות דיווח ילדיהם בבית ספרם כי הנאשמת נוהגת כלפיהם באלימות, הם הוצאו על ידי הרווחה למרכז חרום. לאחר מכן, הוחזרו למשמורת המתלון ונאסר על הנאשמת לפגשם. המתלון ביטא אהמפתיה למצב הנאשמת אך מסר כי החל בהליכי גירושין. בסיכום התסקיר נכתב כי מצב הנאשמת ירוד וקיים עדיין סיכון גבוה להישנות עבירות. לאור בקשתה להשתלב בטיפול, והיותה בהמתנה, נתבקשה דחייה בת 3 חודשים.

7. לאחר שניתנה דחייה נוספת, הוגש התסקיר האחרון ביום 22.11.22. נכתב כי ביום 14.6.22 השתלבה

הנשמת באשפוזית, והצליחה להשלים את ההליך שנמשך עד יום 27.7.22. הנאשמת ביטאה גאווה על הצלחתה, אך סירבה להמלצת שרות המבחן להשתלב בקהילה טיפולית על מנת לבסס את השינוי שערכה. מאז, לא הגיעה לפגישות אליהן זומנה. בחודש אוקטובר, התקשרה והודיעה כי שבה לצורך אלכוהול ולנהל אורח חיים שולי, ללא מקום מגורים. לאחר מכן, ניתקה את הקשר. שירות המבחן מסכם תסקירו בקביעה שהנאשמת מצויה כיום במצב התמכרותי ירוד, וכוחותיה דלים. בהעדר התגייסות הומלץ להפעיל את המאסר המותנה בין כתלי הכלא כך שייבחנו אפיקי שיקום במסגרת המאסר.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ התביעה טענה כי העבירות פגעו בערכים המוגנים של שמירת שלומו, בטחונו וגופו של בן הזוג, וכן שמירת רכוש הזולת. נטען כי הנאשמת לא בוחלת בתפיסת חפצים, השלכתם, ופגיעה בכל סובביה תחת השפעת אלכוהול. ב"כ התביעה הפנתה לתסקירים הרבים שהוגשו, ולמאמץ הרב מערכתי שנעשה מצד בית המשפט, שירות המבחן והמתלונן על מנת לחלצה ממצבה, אך היא לא התגייסה לכך. עוד הזכירה כי בשנת 2017 נדונה הנאשמת בהליך אחר כלפי אותו בן זוג ותלוי נגדה מאסר על תנאי. לדעת התביעה, מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שרות ועד 12 חודשים, ובאישום השני בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר. התביעה עתרה לקביעת מתחמים נפרדים בשל קיומם של מתלוננים שונים. כמו כן, עתרה להטיל מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים, ולהפעיל את התנאי במצטבר.

9. ב"כ הנאשמת טען כי עמדת התביעה חסרת חמלה, ואינה שוקלת את הנסיבות הספציפיות של המקרה והנסיבות העצובות של הנאשמת. נטען כי הנאשמת גדלה ללא דמות אב, ועם אם שהתמודדה עם מצב רפואי מורכב ודיכאון. אחיה הגדול שנטל על עצמו את התפקיד ההורי נהג כלפיה לאורך השנים באלימות קשה. למעשה מדובר במי שגדלה במסגרת משפחתית ללא כל גורם משמעותי מכיל ומציב גבול, סיימה עשר שנות לימוד, נשואה למתלונן ולהם 4 ילדים שהצעיר שבהם כבן שנתיים, וסובל מעיכוב התפתחותי ככל הנראה בשל תסמונת אלכוהול בתקופת ההיריון. הנאשמת מתמודדת עם בעיית התמכרות קשה לאלכוהול מאז נערותה, והגיעה לידי כך שילדיה נלקחו ממנה והם כיום במשמורת המתלונן. כיום היא דרת רחוב, לאחר שכל ניסיונות הגמילה לא צלחו. במסגרת ההליך דנן, הנאשמת הצליחה לגייס עצמה וסיימה תכנית מלאה באשפוזית, אך סירבה לעבור לאחר מכן לקהילה סגורה, והתדרדרה שוב לשימוש רב באלכוהול. נטען כי מאז ביצוע העבירות חלף זמן רב, וכי האירועים אינם ברף חומרה גבוהה, לפיכך אין הצדקה לשלוח את הנאשמת למאסר בפועל. בסיומם של דברים, אמר ב"כ הנאשמת כי סבר שיש לסיים את ההליך בשלב זה, אך מאחר שהתייצב לדיון עו"ס מטעם מחלקת הרווחה, המבקש לתת לנאשמת הזדמנות נוספת, עתירתו היא לדחות שוב את הדיון לצורך כך. לחילופין, עתר להסתפק בהפעלת המאסר על תנאי.

10. הנאשמת בדברה האחרון, אמרה שניתנו לה על ידי בית המשפט מספר הזדמנויות, אך היא מבקשת כעת הזדמנות נוספת. עוד הוסיפה כי בפעם הקודמת, לאחר סיום האשפוזית לא היו בה כוחות להמשיך לקהילה סגורה, אך כעת היא מלווה על ידי עו"ס המלווה את המשפחה, והיא חושבת שתצליח להיגמל.

11. לאחר דברי הנאשמת, ובחריגה מסדר הדיון, התרתי לב"כ הנאשמת להביא לעדות את העו"ס מר פנחס

מלסה. לדברי העד, הוא נמצא בקשר עם הנאשמת מזה מספר חודשים, מלווה ומדריך אותה. עוד הוסיף, כי הנאשמת נמצאת במצב לא טוב, אך הוא מוכן ללוות אותה על מנת שתחזור לחיים נורמליים.

מתחם העונש ההולם

12. חומרה רבה נודעת לעבירות של אלימות כלפי בן זוג. בעניין זה, כבר נאמר על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מד"י (11.10.07)):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי.

13. טווח הענישה המקובל בעבירות ממין אלה הנידונות בפני, הוא כידוע רחב. במקרים רבים מטילים בתי המשפט עונשים מכבידים של מאסר מאחורי סורג ובריח, כך הדבר בייחוד כשהמדובר במי שצברו לחובתם עבר מכביד, או מאסרים על תנאי, או שלא התקיים תהליך שיקום מוצלח בעניינם (למשל: רע"פ 1805/11 שמחייב נ' מד"י (7.3.11); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מד"י (19.11.12); ע"פ 4800/12 סולומון נ' מד"י (12.2.13), ת.פ. 18261-12-10 מד"י נ' מיצקו (18.10.12); ת.פ. 33944-12-09 מד"י נ' סעדיה (17.1.11); ת.פ. 19585-06-15 מד"י נ' סיבאני (14.9.14))

לעומת זאת, קיימים מקרים רבים מספור, בהם הסתפק בית המשפט בענישה הצופה פני עתיד. זאת כשנסיבות המקרה לא שיקפו חומרה יתרה, ובהתקיים שיקולי שיקום, והדברים ידועים. (ת"פ 16979-05-13 מד"י נ' אדמה (30.11.15); ת"פ 17552-08-14 מד"י נ' פלוני (17.11.16); ת"פ 3446-10-16 מד"י נ' פלוני (25.10.17); ת"פ 21836-07-14 מד"י נ' פלונית (29.5.17); ת"פ 2653-11-17 מד"י נ' פלוני (16.9.19); ת"פ 19392-05-19 מד"י נ' פלוני (16.2.20); ת"פ 24239-08-18 מד"י נ ג דיה (13.7.20)).

14. ב"כ הנאשמת טען כי מתחמי הענישה הנהוגים לגבי נאשמות (נשים) הם מקלים יותר מאלה הנהוגים כלפי נאשמים (גברים), ולתמיכה בטענה הגיש כתב טיעונים. אכן, הטלת מאסר על נאשמת צריכה לקחת בחשבון את תנאי הכליאה הקשים הקיימים כיום, בשל קיומו של מתקן כליאה יחיד לנשים בנווה תרצה, שהוא מתקן צפוף וישן, ואין בו הפרדה ממשית בין האסירות, מבחינת סוגי העבירות שביצעו (ראו בעניין זה ע"פ 5405/21 קירשנבאום נ' מד"י (24.8.22)). ואולם, אף שעניין זה יישקל, אין בו כדי לשלול הטלת עונשי מאסר על נשים, במקרים בהם הדבר נדרש.

15. עיון במאגרי הפסיקה מלמד כי פעמים רבות הסתיים משפטן של נשים שנאשמו בעבירות אלימות, ללא הטלת מאסר בפועל, או בהטלת עבודות שירות:

בת"פ 1017/05 מד"י נ' מרלין (20.3.06) הורשעה הנאשמת לאחר שמיעת הוכחות, בכך שדחפה את בן זוגה לשעבר, סטרה לו ודחפה את בת זוגו, משכה בבגדיה וסטרה על פניה. בהמשך איימה על שניהם כי תדאג שירצחו אותם. לנאשמת לא היה עבר פלילי. הוטלו עליה מאסר על תנאי וקנס.

בע"פ 41606-02-19 **אגאי נ' מד"י** (10.3.19), ערערה הנאשמת על העונש שהוטל עליה בבית המשפט קמא, בגין תקיפת השכן בכך שהיכתה אותו בראשו באמצעות כפכף, ולאחר מכן משכה בשערה של אשתו, ובחולצתה וגרמה לה שריטה. הוטלו מאסר על תנאי, פיצוי ושל"צ. ערעורה על רכיבי הענישה נדחה.

בע"פ 14249-03-20 **חונא נ' מד"י** (לא פורסם) הורשעה הנאשמת בכך שלרקע מריבת נהגים, תקפה נהגת אחרת, בכך שסטרה על לחיה, משכה את כיסוי ראשה, הכתה בכתפה, קיללה אותה, שרטה אותה בצווארה, חטפה את מכשיר הטלפון שלה והשליכה אותו על הכביש כך שניזוק. לנאשמת לא היה כל עבר פלילי, אך לא נתבקש תסקיר. בבית משפט קמא הוטלו 45 ימי מאסר בפועל, קנס ופיצוי. במסגרת הערעור הוחלט כי המאסר ירוצה בעבודות שירות.

בע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12 **אוקראינצנקו נ' מד"י** (20.2.13) נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשמת תקפה את המתלוננת באגרופ, ונדונה ל-4 חודשי עבודות שירות.

בת"פ 40930-08-13 **מד"י נ' פלונית** (16.9.14) הורשעה הנאשמת בתקיפת בן זוגה בכך שבעטה בצלעותיו, סטרה לו והלמה באגרופיה בבית החזה שלו. לנאשמת לא היה כל עבר פלילי. בית המשפט לקח בחשבון את הנסיבות המשפחתיות המורכבות, לרבות תקופה בה התעלל בה בן זוגה. הוטלו מאסר על תנאי, צו מבחן והתחייבות.

בת"פ 7329-05-08 **מד"י נ' נישנוב** (25.10.09) הורשעה הנאשמת בעבירות של הפרעה לשוטר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן זוג בשתי הזדמנויות. לנאשמת לא היה כל עבר פלילי. הוטל מאסר על תנאי, וערעורה על חומרת העונש נדחה.

בת"פ 16788-07-15 **מד"י נ' בליק** (27.2.18) הורשעה הנאשמת בכך שבמהלך עימות עם מאבטח בתחנת הרכבת, היכתה אותו בפניו עם תיקה, נתנה מכות אגרופ למאבטח אחר בפניו, וירקה על מאבטח שלישי. לנאשמת לא היה כל עבר פלילי ועלה כי מדובר באשה נורמטיבית. הוטלו עליה מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למאבטחים.

בת"פ 54997-08-17 **מד"י נ' פרץ** (17.8.20) הורשעה הנאשמת בכך שבמהלך וויכוח עם בן זוגה לשעבר, היכתה אותו לעיני בת זוגו הנוכחית, נטלה בקבוק זכוכית והיכתה אותו בחוזקה בראשו באופן שגרם לחבלה מדממת, וכן תקפה אותו באירוע נוסף. הנאשמת עברה טיפול באמצעות שרות המבחן והומלץ להימנע מהרשעתה. נקבע כי המתחם ההולם נע ממאסר בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל. ואולם, נוכח סיכויי השיקום, הוחלט להימנע מהרשעה והוטלו של"צ וצו מבחן.

16. במקרה דנן, בשני אירועים נהגה הנאשמת באלימות, קודם כלפי בן זוגה ולאחר מכן כלפי חברו של בנה, ששהה עמם במלון. העבירות בוצעו תחת השפעת אלכוהול, ובמהלכן הנאשמת גם גרמה נזק לרכושו של המתלונן, ולחדר המלון. העבירות בוצעו לנגד עיני בנם של הנאשמת והמתלונן. כיוון שמדובר בשני אירועים נפרדים, אשר חלף ביניהם פרק זמן משמעותי, ייקבע מתחם לכל אחד מהם בנפרד.

17. בשים למדיניות הענישה, ולנסיבות המקרים, אני קובעת כי המתחם בגין כל אחד מן האירועים נע בין עונש הצופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות.

העונש המתאים לנאשמת

18. לנאשמת הרשעה קודמת בעבירת אלימות כלפי המתלונן עצמו, מת"פ 45254-03-17. בגזר הדין מיום 20.3.17 הוטל עליה מאסר על תנאי בן 3 חודשים בגין כל עבירת אלימות כלפי בן זוג, שהוא בר הפעלה בענייננו.

19. כפי שהובא קודם, נעשו אינסוף ניסיונות לסייע לנאשמת להיגמל מאלכוהול, ולשוב למסלול חיים נורמטיבי, אך היא אינה מצליחה לגייס כוחות, ולהשלים את התכניות המוצעות לה. כך, הנאשמת הצליחה לסיים תכנית באשפוזית, אך סירבה להשתלב בהוסטל, והעדיפה להמשיך בדרכה העצמאית. עד מהרה, התדרדר מצבה, היא שבה לצרוך אלכוהול באופן בלתי מבוקר, וכיום היא מתגוררת ברחוב, ונתונה למצבי סיכון וניצול על ידי חברה שולית.

20. למרבה הצער, לא קיים בשלב זה סיכוי שיקומי. מצבה של הנאשמת ירוד ביותר, ומעורר חמלה. בשל התמכרותה איבדה את משפחתה, את ביתה, ומעל לכל, את הקשר עם ארבעת ילדיה.

21. בדיון האחרון, עתרה הנאשמת למתן הזדמנות נוספת, כשהיא מלווה על ידי עו"ס ממחלקת הרווחה. ואולם ניתן היה להתרשם כי הבקשה עולה בלשון רפה, וכי לא קיימת תכנית טיפול כלשהי העומדת על הפרק. לצערי, עלי לקבוע כי מדובר ב"מעט מידי ומאוחר מידי" עבור הנאשמת.

22. כידוע, על פי ההלכה הפסוקה, הכלל הוא שיש להפעיל מאסר על תנאי, ואילו הארכתו היא חריג הדורש טעמים טובים (רע"פ 8122/12 פחמאוי נ' מד"י (27.1.13)). ניתן להניח כי אילו הוגש תסקיר המתאר תהליך שיקומי, היה בית המשפט נחלץ לעזרת הנאשמת ומורה על הארכת התנאי שוב, מכוח סעיף 85 לחוק העונשין. לחילופין, ניתן היה להורות על הפעלתו, בעבודות שירות. ואולם, לא זה המצב. בעניינה של הנאשמת, לא קיימים טעמים טובים דיים כדי להימנע מהפעלת המאסר על תנאי, ואף לא ניתן להורות על ריצויו בעבודות שירות, היות שבמצב התמכרותה הקשה, לא תוכל להתקבל כמתאימה לעבודות שירות הדורשות עמידה בתנאי משמעת נוקשים.

23. נוכח האמור, אין מנוס מהפעלת התנאי לריצוי מאחורי סורג ובריח. בבואי לקבוע את משך המאסר, אקח בחשבון את הנסיבות המורכבות, ואת העובדה שמדובר במי שמעולם לא ריצתה מאסר.

24. כיוון שאני מוצאת קרבה עניינית בין האירועים, יוטל עונש אחד כולל.

25. סופו של דבר, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. יופעל מאסר על תנאי בן 3 חודשים מת"פ 45254-03-17.

ב. 3 חודשי מאסר בפועל.

הנאשמת תישא את העונש שהופעל ושהוטל בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל תישא 100 ימי מאסר.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורה, והתנאי הוא שלא תבצע עבירות אלימות כלפי בן זוג.

ד. חודש אחד מאסר על תנאי למשך שנה, והתנאי הוא שלא תבצע עבירות היזק בזדון.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ג, 02 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.